

*Zijn naam zal voor eeuwig blijven; zolang de zon er is, wordt Zijn naam van kind tot kind voortgeplant.
Zij zullen in Hem gezegend worden (Ps. 72:17a)*

TUINSLANG ALS WATERLEIDING, POTTEN HAK, TWEE BLAUWE OGEN EN MOOIE VERHALEN:

‘Roma’s met een warme winterjas: duidelijk hulp die aankomt’

Het wordt voor Anne-Lise Lubbers nooit routine om naar Albanië af te reizen. Iedere keer is het werk onder de arme dorpsbevolking weer anders, zijn er nieuwe uitdagingen en is het weerzien met ‘oude bekenden’ hartverwarmend. Het is haast onvoorstelbaar dat het alweer 30 jaar geleden is dat Herman en Anne-Lise oog in oog kwamen te staan met de bittere nood van de gezinnen in het bergdorp Mushqeta. ‘Geen woorden, maar daden’ was destijds en is nog steeds de leuze van de familie Lubbers. Dat mondde uit in een daadkrachtig hulpverleningswerk vanuit de Stichting Albanië Comité Huizen. Al tientallen jaren worden er bergen met werk verzet in Albanië en door de vrijwilligers in Huizen. Want helaas blijven de Albanese gezinnen, de plaatselijke ziekenhuisposten en lokale scholen afhankelijk van hulp uit Huizen. Maar voor Anne-Lise is het steeds weer bemoedigend om de mooie resultaten te zien die het werk oplevert. Zeker de nieuwe generatie dorpsbewoners hebben dankzij het Albanië Comité veel meer mogelijkheden op een hoopvolle toekomst dan hun ouders.

Natuurlijk is voor Anne-Lise het gemis van Herman groot. Haar echtgenoot, levenspartner, maatje-door-dik-en-dun, oprichter en steunpilaar van het Albanië Comité, overleed op 4 oktober 2020. Maar ze ervaart het als een zegen dat het werk in Albanië in de traditie van Herman kan worden voortgezet. Dat heeft Anne-Lise de afgelopen decemberperiode weer ondervonden, toen zij in Albanië verbleef om zorg te dragen voor de afwikkeling van het hulpgoedertransport, de voedselpakketten en de schoenendozen voor de (KANS)kinderen.

‘Het is zó goed om te zien hoe alles verloopt in de lijn zoals Herman het graag zou hebben gewild’, vertelt Anne-Lise. ‘Je denkt steeds: -Hoe zou hij het gedaan hebben?-. Voor mijn gevoel is hij nog steeds overal bij betrokken. Je komt hem overal tegen: in de dingen die hij heeft gerealiseerd, in de gesprekken met de mensen en in de manier waarop we werken. Dan zie je weer hoe verwant we met elkaar waren en met de mensen in Albanië. Kindertehuisdirecteur Zamira en haar man Ardi hebben altijd nauw met Herman samengewerkt. Nu ze het alleen moeten doen, hebben ze hun extra taken geweldig opgepakt. Dat is heel bijzonder om te zien, want het is behoorlijk pittig voor ze. Als ik in Albanië ben, help

Schoenendozen voor de (KANS)kinderen.

Net voordat het barre winterweer z'n intrede deed, konden de voedselpakketten en schoenendozen op de juiste plekken bezorgd worden.

ik waar ik kan. En als ik in Huizen ben, heb ik dagelijks contact met Zamira om te overleggen en haar te laten weten: ik ben er voor je'.

Net voordat het barre winterweer z'n intrede deed, konden de voedselpakketten en schoenendozen op de juiste plekken bezorgd worden.

'Toen ik weer in Huizen was, ging het behoorlijk vriezen in Albanië', vertelt Anne-Lise. 'In de Albanese bergdorpen bevriest dan niet de waterleiding, maar de tuinslang. Ze hebben daar geen waterleiding, maar een lange rubberen tuinslang die water levert. Als het vriest, is zo'n slang heel lang bevroren en dat betekent geen water. De scholen gaan dicht als het zo koud is, want er is geen verwarming. En als ze wel verwarming hebben, is er geen diesel om het warm te stoken'.

Potten HAK en Nutrilon

Het had dit keer nogal wat voeten in de aarde voordat de vrachtwagen met hulpgoederen in december in Mushqeta arriveerde. De chauffeur stond met zijn hele hebben en houwen vast op het haventerrein van Durrës. 'Hij belde me dat er wat problemen waren', vertelt Anne-Lise. 'Hij zei: -De hele vrachtwagen moet leeg. Ze denken dat er flessen wijn in liggen-'

Daar was volgens Anne-Lise absoluut geen sprake van, maar als de douane eenmaal iets heeft bedacht, zit er niks anders op dan te doen wat ze zeggen. Dat betekende in dit geval dat de chauffeur de vrachtwagen die met vereende krachten was ingepakt, in z'n eentje moest uitladen. De douane had op de scanner 'iets' gezien dat op wijn leek en dus moest de hele wagen leeg en alles gecontroleerd worden. Maar al wat er uit de vrachtwagen kwam, in ieder geval geen wijn. Wel een aantal potten HAK groente, waarvan de douane vond dat de bijgeleverde documenten niet klopten. Ook werd er moeilijk gedaan over flesjes Nutrilon dieetvoeding, waarvan de douane

meende dat het medicijn was. En medicijnen mogen niet zomaar ingevoerd worden.

'De chauffeur zei tegen de douane: -Haal die potten HAK en Nutrilon er maar uit-. Maar opeens kregen de douanebeambten de kaas in het oog. En die hadden ze veel liever dan HAK en Nutrilon. Ze pakten uit alle dozen een paar kazen en toen was het goed. Toen mocht alles de vrachtwagen weer in en kon de chauffeur door. Het maakte opeens niet meer uit dat de papieren van de HAK niet in orde waren. Ze wilden gewoon kaas, terwijl de papieren van de kaas klopten. Door de potten HAK hebben we wel weer gemerkt hoe belangrijk het is dat alle goederen op de bijgesloten lijsten staan. Het moet kloppen. Dat is een hele klus bij het laden van het transport, maar wel heel belangrijk. Alles moet gedocumenteerd worden om toegelaten te worden in Albanië. Uiteindelijk hebben we de hulpgoederen op tijd in Mushqeta gekregen. En toen begon voor ons de grote klus', vertelt Anne-Lise.

Schoenendozen met cadeautjes

Ook dit jaar is het weer gelukt om ruim 900 voedselpakketten samen te stellen. Tegelijk met de Voedselpakkettenactie, is ook de Schoenendoosactie een groot fenomeen in de wintermaanden.

'Er zijn heel veel schoenendozen binnengekomen, misschien wel 500', schat Anne-Lise. 'Daar zijn we blij mee, maar we hebben er ook veel werk aan. In de helft van de dozen zitten maar één of een paar spulletjes. Het is niet leuk als de dozen worden uitgedeeld en het ene kind heeft een doos vol cadeautjes en het andere kind

In het voorraadmagazijn liggen de balen meel en suiker, jerrycans met olie en andere levensmiddelen hoog opgestapeld.

Hartelijk dank

Het drukken en bezorgen van deze Nieuwsbrief is mogelijk gemaakt dankzij sponsoring, waarvoor de Stichting Albanië Comité de sponsors heel hartelijk dankt!

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

heeft maar één ding. We maken dus alle dozen open en kijken wat erin zit. Zo nodig vullen we de inhoud aan. Dat is echt gigantisch veel werk. Daarna gaan de dozen mee met de voedselpakketten om uitgedeeld te worden. Ook de kinderen in het kindertehuis worden niet vergeten. Het is het eerste wat ze vragen als ze mij zien: -Krijgen we weer een cadeautje?-. Daar kijken ze enorm naar uit. Er staat dan een kerstboom in het kindertehuis en daar liggen de schoendozen onder. De kinderen vinden het helemaal geweldig om ze uit te pakken'.

Ook het samenstellen van de voedselpakketten is veel werk voor Anne-Lise en haar team. Die worden ter plekke gemaakt naar behoefte van elk gezin. In het voorraadmagazijn liggen de balen meel en suiker, jerrycans met olie en andere levensmiddelen hoog opgestapeld.

'We stoppen de spullen per gezin in grote boodschappentassen van Jumbo, Albert Heijn, Plus en dergelijke. Die sparen we het hele jaar. Voor de winter begint, delen we zo'n 600 voedselpakketten uit. De rest bewaren we om de gezinnen die het het hardst nodig hebben, op een later moment nog een keer van voedsel te voorzien. We brengen de pakketten bij de huisjes in de bergen en sommige mensen komen ze afhalen in het kindertehuis. We krijgen van de burgemeesters van de bergdorpen lijsten met namen van de allerarmste families. Ze moeten dan echt hun ID-kaart laten zien, zodat wij kunnen bekijken of ze inderdaad op de lijst staan. Rond Mushqeta ken je de mensen, maar in de andere bergdorpen zijn we blij dat we die lijsten hebben. Zo zorgen we dat het voedsel op de juiste plekken terechtkomt'.

Hele dag uploaden

Tijdens Anne-Lise's verblijf in Albanië, is een belangrijk onderdeel van haar bezigheden altijd het bezoeken van de KANS-gezinnen. In de decembermaand zorgt ze dat er kerstkaarten door de KANS-kinderen naar hun sponsors in Nederland worden gestuurd.

Dit jaar hebben de kindertehuis kinderen de kerstkaarten gemaakt.

'Dit jaar hebben de kindertehuis kinderen de kerstkaarten gemaakt. De sponsorkinderen schrijven iets op de kaarten om hun sponsors te bedanken voor hun bijdrage. Het is leuk als sponsors op die manier iets horen van hun sponsorkind. Verder probeer ik het nieuws van elke dag te beschrijven op Facebook voor onze achterban, zodat ze kunnen lezen wat er allemaal gebeurt in Albanië. Ik schrijf wat we doen, maak foto's en filmpjes om de mensen in Nederland te informeren. Dat is veel werk ja, maar het wordt erg op prijs gesteld. Soms duurt het een hele dag voordat ik een filmpje heb kunnen uploaden, omdat de elektriciteit en het internet in Albanië zo wisselvallig zijn. Als ik hier in Nederland een filmpje online wil hebben, duurt het maar twee minuten'.

Twee blauwe ogen

Waar de mensen in Albanië het meest blij mee zijn als Anne-Lise haar decemberbezoek brengt?

'Het eten', zegt Anne-Lise zonder meer. 'We proberen de hele arme gezinnen en de KANS-kinderen een leuke kerst en oudjaar te geven door er wat extra's bij te doen, zoals limonade en chips. Dat is dan niet echt hulpverlening, maar maakt de feestdagen voor hen wel iets gezelliger. Ook bij de Voedselbank doen ze rond de feestdagen iets extra's. Daarom doen wij dat ook. Het is anders zo zielig als ze horen dat andere gezinnen wel iets feestelijks hebben met kerst en oudjaar.

Zo bracht ik behalve een voedselpakket en een schoendoos ook wat extra's bij een gezin, waarvan één van de meisjes twee blauwe ogen had. De moeder wilde ons in een andere kamer hebben en niet in de kamer waar haar man waarschijnlijk z'n roes lag uit te slapen. Het meisje deed heel schuw. Ze had ook pijn, dat zag je. Toen ik vroeg wat er gebeurd was, zei de moeder dat het meisje met haar hoofd op de tafel was gevallen. Dat was natuurlijk niet waar. Ik maakte een gekke opmerking en daar moest de moeder vreselijk om lachen. En ze waren zó blij met de spulletjes die ze kregen... Op die manier

breng je toch iets gezelligs in een huis waar zoveel ellende is. Het is haast niet voor te stellen dat dit anno 2022 allemaal gebeurt op nog geen drie-en-een-half uur vliegen van ons huis. Naast de armoede en slechte levensomstandigheden, zijn ook mishandeling, dronkenschap en geweld geen uitzonderingen. Dan hoop je op betere vooruitzichten voor de nieuwe generatie. En dankzij het Albanië Comité en KANS lukt dat ook'.

Mooie verhalen

'Het oudste meisje van dit gezin heeft in ons KANS-project gezeten. Ze kan nu naar de universiteit, maar helaas is dat voor het Albanië Comité en onze sponsors niet op te brengen. Dat red je niet met € 22,- per maand. Maar dankzij KANS heeft ze een goede ondergrond gehad. Dit meisje heeft het geluk dat een oom en tante haar nu onder hun

Ook de kindertehuis kinderen worden niet vergeten.

hoede hebben genomen. Zij wonen in de buurt van de universiteit en ieder weekend komt het meisje thuis. Ze wil graag sociaal werker worden en is heel serieus in haar studie. Het is zwaar voor haar, maar ze is vol goede moed. Haar KANS-sponsor hebben we uitgelegd dat kinderen vanaf drie jaar tot en met het afronden van de middelbare school in het KANS-project zitten. Ze gaan uit het project, omdat het daarna qua geld niet meer op te brengen is. Gelukkig willen de sponsors nu het jongere zusje (het meisje met de blauwe ogen) als KANS-kind op weg helpen. Dit is een mooi verhaal hoe het kan lopen als kinderen een kans krijgen in Albanië. En we hebben meer van zulke verhalen. Bijvoorbeeld van een meisje dat door de werkgroep uit Friesland -waar wij veel mee samenwerken- financieel werd gesteund om naar school te gaan. Wij hadden in die tijd nog geen KANS-project. Toen we van start gingen met KANS, hebben we haar jongere zusje in het project ondergebracht. Het oudere zusje was inmiddels zover dat ze van de lagere school kwam. -Wat zou je willen doen?-, vroeg de werkgroep uit Friesland haar. Ze wilde graag kapster worden, dus heeft ze een kappersopleiding mogen volgen en is ze nu kapster. Weer een mooi verhaal dat laat zien dat een schoolopleiding -waar wij nu met KANS voor zorgen- werkt. Helaas zijn niet alle verhalen zo succesvol, moet Anne-Lise bekennen. 'Niet alle kinderen ronden het KANS-project af. Soms vertrekken ze naar het buitenland en soms voelt een kind zich verantwoordelijk om de ouders te helpen met geld verdienen. Dan gaat zo'n jongen of meisje liever auto's wassen dan naar school. Natuurlijk gaan we met de ouders en het kind in gesprek en vertellen we dat het belangrijk is om eerst school af te maken. Maar soms wil een kind echt niet. Gelukkig komt het niet vaak voor, maar het zou niet eerlijk zijn om alleen de succesverhalen te laten horen.'

Kosten drukken

De Voedselpakkettenactie heeft dit jaar in totaal € 45.000,- binnengebracht. Daardoor kon niet alleen rond de feestdagen voedsel uitgedeeld worden, maar kunnen de echt arme gezinnen ook deze maanden nog rekenen op genoeg eten om te overleven. Al het geld dat binnenkomt wordt aan hen besteed. De meeropbrengst stelt de stichting in staat om wat extra's te kunnen doen voor de arme dorpsbewoners. Want ook na 30 jaar kan het Albanië Comité nog steeds veel voor hen betekenen.

'Er rust zegen op, dat merk ik', zegt Anne-Lise. 'Dat we sowieso nog bestaan na 30 jaar is een wonder. Ik kan me nog herinneren dat we in de beginperiode probeerden een beroep te doen op EO Metterdaad om geld te krijgen. Alles moest op tafel, want ze wilden bekijken of we het geld wel waard zouden zijn. Na drie maanden kregen we een briefje op de deurmat dat de stichting geen haalbare kaart was. En moet je nu eens zien... We zijn dankbaar als we kijken hoe ver we zijn gekomen. Wij hebben de hulp van EO Metterdaad niet nodig gehad, maar gelukkig kan EO Metterdaad veel goeds doen voor vele andere projecten. Wat ons betreft: ik verbaas mij er steeds weer over dat er geld binnenkomt. Er is altijd voorzien. Natuurlijk hebben we best benauwde dagen gehad, dat we wakker lagen of er wel geld binnen zou komen. En op dit moment zou ik graag willen dat de werkers in het kindertehuis weer op hele kracht ingezet konden worden. We hebben niemand ontslagen, maar ze werken nu maar de helft van het aantal uren. Een paar jaar geleden hebben we moeten zien te voorkomen dat het kindertehuis dicht zou gaan. Al

Echt arme gezinnen.

het personeel is er nog, maar ze werken de helft van hun normale uren om de kosten te drukken. Ik zou graag zien dat dat weer terugdraaid zou kunnen worden.'

Huiswerkklas

'De huiswerkklas bijvoorbeeld, duurt nu maar twee uurtjes per dag. Dat is voor de kinderen uit Mushqeta geen probleem, maar de kinderen uit de omliggende bergdorpen kun je niet voor twee uurtjes heen en weer laten lopen. De werkers kunnen de kinderen helaas maar een beperkt aantal uren onder hun hoede nemen. Als stichting kunnen we jammer genoeg niet rekenen op een vast inkomen. Dus moeten we keuzes maken. De juffen en meesters van de scholen zijn blij met de kinderen 'die bij de Hollanders vandaan komen' en huiswerkklas krijgen. Zij doen het hartstikke goed en zijn voor de school de kers op de taart. We moeten in Nederland niet vergeten dat veel ouders in Albanië analfabeet zijn en bezig zijn met overleven. Zij kunnen hun kinderen niet helpen met huiswerk. Daarom is de huiswerkklas zo belangrijk. Maar we zijn dankbaar met wat we hebben', vervolgt Anne-Lise. 'We draaien nog steeds. Er zijn veel zegeningen, die ik ook daadwerkelijk zo voel. Ik las laatst op Facebook een berichtje van iemand, die schreef: -Herman is in oktober 2020 overleden, maar het werk van Herman is

niet verloren gegaan. En zo is het ook. En dan gaat het niet om Herman of om mij, want ik ben trots op alle vrijwilligers die zich voor de stichting inzetten. Maar ik ben wel dankbaar dat ik het werk nog mag doen. Dat zal ik nooit loslaten, zolang ik leef. Ik voel het als mijn levenstaak ja'.

Liefde en genegenheid zijn net zo belangrijk als voedsel uitdelen.

CORONA EN ROMA'S

In Albanië is het aantal coronabesmettingen hoog. 'Iedereen gaat ook gewoon z'n gang', heeft Anne-Lise gemerkt. 'Op de markt waar ze groente en fruit verkopen, kun je over de hoofden lopen. Als ze corona hebben, zeggen ze het niet. Een zelftest kost daar € 20,-, dus dat kunnen ze niet betalen. Ik heb geprobeerd zo goed mogelijk de veiligheidsmaatregelen in acht te nemen. Ik heb er zelf voor gekozen om naar Albanië te gaan. Als ik bang zou zijn, had ik niet moeten gaan. Ik ga de mensen niet wegduwen als ze me omhelzen. Dat doe ik thuis niet en dat doe ik daar ook niet. Op die manier laat je hen ook weten dat je liefde en genegenheid voor ze hebt en dat is net zo belangrijk als voedsel uitdelen. Zeker bij de Roma's, dat toch een vergeten volk is. Daar wil ik me voor blijven inzetten. Als ik zie hoe blij die mensen zijn... Ook al loop je daar op een vuilnisbelt. Toch merk je al verschil als je er komt, bijvoorbeeld aan hun kleding. Dan herken ik bepaalde kledingstukken die vanuit de stichting komen. Natuurlijk lopen ze nog steeds op blote voeten, maar dat is ook hun levensstijl. Maar ik zie ze wel met een lekkere warme jas die bij ons vandaan komt. Dat is duidelijk te zien: hulp die aankomt. En dan geef je ze weer even een aai over hun bol, ook al blijven sommige tafereeltjes hartverscheurend om te zien. Een klein jongetje bijvoorbeeld, die ik een schoendoos kwam brengen. Hij leek verlamd, want hij werd constant gedragen. Eén armpje kon hij niet gebruiken en praten kon hij ook niet echt. Ik hoop de volgende keer wat langer te kunnen blijven om te vragen wat er precies aan de hand is. Van de zomer misschien, als we weer met een groep jongeren ernaar toe gaan. Ik kom graag met mensen in gesprek. En ik zou ook graag eens bij ze willen kijken hoe dat gaat als ze viool spelen, met elkaar dansen en muziek maken. Om te zien dat ze gelukkig zijn'.

Doorgeven voorzittershamer

'Na vier jaar voorzitter te zijn geweest van het Albanië Comité Huizen, is het tijd om de voorzittershamer door te geven aan iemand anders', laat Margreet Visser weten. Margreet nam de hamer toentertijd over van Henrik Bor. Bij het ter perse gaan van deze Nieuwsbrief was nog niet bekend wie deze functie van haar gaat overnemen.

In 2014 raakte Margreet meer betrokken bij het werk van het Albanië Comité. Samen met Elske Lubbers ging zij mee als 'reisleider' bij de jongerenreis, die toen voor het eerst werd georganiseerd.

'Het met eigen ogen zien en ervaren van de omstandigheden in Albanië, hebben mij veel gedaan. Van tevoren had ik niet kunnen bedenken dat dit zou betekenen dat ik met nog meer reizen mee zou gaan en zo nauw betrokken zou blijven bij de stichting', vertelt Margreet.

In het bestuur heeft Margreet Visser eerst de functie van secretaris bekleed en later die van voorzitter. Het doorgeven van de voorzittershamer betekent niet dat Margreet niet meer betrokken blijft. Ze zal alleen een andere rol gaan vervullen binnen het Albanië Comité. In een volgende Nieuwsbrief zullen we hierop terugkomen. Het bestuur hoopt dan ook de nieuwe voorzitter voor te kunnen stellen.

INZOOMEN OP DE DETAILS - SCHIJN BEDRIEFT:

'Wie is de Mol?' in Albanië

Vanaf een afstandje lijkt alles perfect en prachtig, maar schijn bedriegt. Zoom maar eens in op de armoedige en erbarmelijke leefomstandigheden.

Lezhe is rijk aan geschiedenis en spectaculaire landschappen en heeft een fort met een waanzinnig uitzicht over de gehele stad. Maak een wandeltocht door de Osumi Canyon om u te laten verrassen door blauwe lichten die overlopen in grijze kalksteen kliffen, een weelderig groene vegetatie en een indrukwekkend kleurenspeel van alles wat weerspiegelt in de rivier. En laat de adrenaline door uw lijf gieren tijdens een spannende rafting-excursie.....! Het zijn zomaar wat kreten uit de vakantie-aanbevelingen.

Andere kant van de medaille

Maar zoom eens in op het ruige Albanese landschap, de verscholen bergdorpjes, het harde leven van de bewoners en hun armoedige en erbarmelijke leefomstandigheden. Het Albanië Comité kijkt niet naar het grote geheel, het prachtige landschap, de fraaie stranden, de bruisende hoofdstad en de luxe hotels. Het Albanië Comité ziet de details van het zware dagelijkse leven in de bergen, de zwervelingen in de achterbuurten van Tirana en de Roma's op de vuilnisbelten. Albanië een prachtig vakantie-land? Jazeker. Maar dat is één kant van de medaille. Laten we die andere kant van de medaille niet uit het oog verliezen. Dat doet de Here God niet, dat doet het Albanië Comité niet en dat doen ook onze trouwe donateurs niet. Met elkaar blijven we inzoomen op de nood in Albanië, om te helpen waar dat nodig is.

Het populaire televisieprogramma 'Wie is de Mol?' is dit seizoen opgenomen in Albanië. De kandidaten proberen met opdrachten zoveel mogelijk geld te verdienen voor de pot. Vanuit de huiskamer kan er gezellig meegespeeld worden. Dat maakt het spelprogramma extra aantrekkelijk. Samenwerken en vertrouwen zijn cruciaal voor de kandidaten. Dat levert mooie situaties op. Ook de prachtige beelden van het Albanese landschap en het gemeenschapsleven dragen bij aan het mooie totaalplaatje. Maar schijn bedriegt. Vanaf een afstandje lijkt alles perfect en prachtig. Bedenk maar eens hoe mooi de aarde eruitziet als je vanuit de ruimte de blauw met groene werelddol in een grote oneindigheid ziet zweven. De aarde ziet er zó mooi, zó schoon, zó perfect en zó vredig uit.... Maar zoom eens in op dat 'bolletje' in de ruimte en bekijk de details. Dan blijkt de wereld allesbehalve perfect, schoon en vredig te zijn. Als we inzoomen op 'Wie is de Mol', blijkt er een verrader in hun midden te zijn die het spel in het geheim saboteert. En als we inzoomen op Albanië, blijkt het land en het dagelijkse leven niet

zo mooi te zijn als de beelden ons willen doen geloven.

Reisorganisaties geven ons fraaie informatie over vakantie-landen die we absoluut moeten bezoeken. Natuurlijk zijn een Afrikaanse safari en een Thaise rondreis bijzondere belevenissen en indrukwekkend. Maar de kleine dorpjes met hongersnood door opeenvolgende regentekorten, slechte oogsten, uitgeputte watervoorraden en een verzwakte veestapel, zie je niet. En aan de armoedige achterbuurten in Bangkok met een open riool en forse criminaliteit, ga je voorbij.

In de voetsporen van de spelkandidaten

Door 'Wie is de Mol' zien reisorganisaties hun kans om Albanië te promoten, door in de voetsporen van de spelkandidaten te treden:

'Het prachtig gelegen kasteel van Rozafa in Shkodër, het lange en ongerepte zandstrand Rana e Hedhun waar de opnamen van het ballonnen prikken werden gemaakt en het Meer van Shkodër waar de opdracht 'net of net niet' gespeeld werd: daar spreekt een boottocht absoluut tot de verbeelding en is zeker een 'must'. De kleine en gezellige stad

25% VAN DE OPBRENGST VOOR KINDERBIJBELWEEK:

Wikkelkoekenactie rond Pasen

Wikkelkoek, daar loopt iedereen mee weg.....

Dit jaar kan het Albanië Comité gelukkig weer een jongerenreis organiseren. Vorig jaar gooide corona roet in het eten, maar deze zomer zal er weer een groepje Huizer jeugd naar Albanië afreizen om kennis te maken met de bergbewoners en het hulpverleningswerk onder de allerarmsten.

Het is elke keer weer een bijzondere ervaring als de jongeren de gezinnen en projecten bezoeken en helpen de Kinderbijbelweek te organiseren. Om deze vakantieweek voor de Albanese kinderen mogelijk te maken, organiseert het Albanië Comité weer in samenwerking met bakkerij Kruijmer rond de Paasdagen een Wickkelkoekenactie. Van elke verkochte wikkelloek gaat 25% naar de kinderactiviteiten in Albanië.

Bestellen

Een grote wikkelloek (1350 gram) kost € 16,- per stuk en een kleine wikkelloek (950 gram) € 12,- per stuk. Er kan besteld worden door een mail te sturen naar wikkelkoekalbanie@gmail.com met vermelding van naam, telefoonnummer, mailadres en het aantal grote en/of kleine wikkelloeken. Ook

.....en lekker tot het laatste kapje.

kan gebruik worden gemaakt van onderstaande bon. Bestellingen dienen **uiterlijk 31 maart** in bezit te zijn van het Albanië Comité. De wikkelloeken kunnen **zaterdag 9 april** opgehaald worden bij Garage Herman Lubbers aan de Ambachtsweg 1 te Huizen. Om het aantal mensen zoveel mogelijk te spreiden, wordt een indeling gemaakt op alfabet naar aanleiding van de achternaam met verschillende ophaaltijden. Betalen kan per pin of contant, waarbij een pinbetaling de voorkeur heeft. In de week voorafgaand aan de uitgifte, wordt meer informatie gegeven over de wijze van ophalen. Alleen als iemand echt niet in staat is om zijn of haar bestelling op te (laten) halen, is het mogelijk de wikkelloek(en) thuis te laten bezorgen voor € 2,- extra per adres. Graag dit vermelden bij de bestelling.

Bestellen kan t/m 31 maart

Ja, ik doe mee met de actie voor de wikkelloeken!

Naam :

Adres :

Telefoonnummer :

E-mailadres :

Thuisbezorgen à € 2,- : ja nee

..... Wickkelkoek(en) groot
(1350 gram) à € 16,00

..... Wickkelkoek(en) klein
(950 gram) à € 12,00

Inleveradressen: De Ruyterstraat 15 of Droogdok 16

www.albaniecomite.nl
www.facebook.com/albaniecomitehuizen

Albanië Comité bestaat 30 jaar

Dit jaar hoopt het Albanië Comité haar 30-jarig bestaan te vieren. Er wordt op dit moment gekeken hoe daar op de beste manier invulling aan gegeven kan worden. Het is een door God gegeven wonder dat de nood van de Albanese dorpsbewoners die Herman en Anne-Lise Lubbers destijds in de ogen keken, de afgelopen jaren op zoveel manieren door het Albanië Comité is verlicht of opgeheven. Soms werd kortdurend hulp verleend, zoals het slaan van een waterput of de renovatie van een ziekenhuispost. Andere projecten lopen nog altijd succesvol door, zoals de jaarlijkse Voedselpakketten- en Schoenendoosactie en het KANS-project, waardoor kansarme kinderen dankzij hun Nederlandse sponsors naar school kunnen en daardoor een betere toekomst tegemoet gaan dan hun ouders. Het Albanië Comité is volledig afhankelijk van giften en is haar trouwe achterban dan ook ontzettend dankbaar dat het hulpverleningswerk tot op de dag van vandaag voortgang kan vinden.

Colofon

Stichting Albanië Comité ♥ www.albaniecomite.nl ♥ tel: 06-82603916 (algemeen telefoonnummer)

Voorzitter

Margreet Visser
tel: 035-2000103
e-mail: voorzitter@albaniecomite.nl

Secretaris

Laurens Rebel
tel: 06-44850009
e-mail: secretaris@albaniecomite.nl

Penningmeester

Bert Boot
tel: 06-30765708
e-mail: penningmeester@albaniecomite.nl

Fondsenwerving

Pieter van der Poel & Dolf Kos & Cees Bout
e-mail: fondsenwerving@albaniecomite.nl

Inzameling goederen

Anne-Lise Lubbers
tel. 035-5263249
e-mail: famlubbers@albaniecomite.nl

Iedere maandagavond van 19.00 tot 20.30 uur staan vrijwilligers klaar om kleding en hulpgoederen in ontvangst te nemen bij het magazijn aan de Fabrieksweg 2.

Giften

Elke gift is welkom op het volgende rekeningnummer:

NL97 RABO 0329 9600 08

t.n.v. Stichting Albanië Comité

De Stichting Albanië Comité is een algemeen nut beogende instelling en heeft een ANBI-status.

